

MÁSODIK FELVONÁS

MINT ADY: – Bágyadtan mászok a falon. Meleg van. Napsütés. Csillog a hátam. Egy újsággal agyoncsapnak. Nincs telefonom. Mégis állandóan cseng. A titkok megrontanak. Már száz éve. Kétszáz. Vagy több is. *(Megmarkolja a súlyzókat.)* Tudok még játszani velük? Tudok. De minek? Most zongoralábat kell készíteni. És nem azok kellene, akik zongorázni tudnak. Be kell állni a sorba. Milyen sorba? Hol kezdődik? És hová kanyarog? Tegyenek ki minden sarokra egy bödön zsírt. Szociális zsír. Mint a vadetető. Hogy ne haljanak éhen az emberek. *(Súlyzózik.)* Egy-kettő-három-négy. Az i-de-gen-lé-gi-ó-is-csak-öt év-öt-év-öt-év-én-meg-már-mi-ó-ta-

nyú-vöm-itt-az ipart. Gyú-rom-nyú-vöm-gyú-rom-nyú-vöm-nyú-vöm-gyú... Dzszenifer! Nem-jön-nem-jön-min-dig-ké-sik-min-dig-ké-sik.

A SZÍNHÁZ MARKETINGMENEDZSERE: – Dzszenifer? Új nő? Már nem lesz rá szükség. Budapest? Konstanca? Két helyszín? Sok. Két felvonás? Sok. Ady is sok! *(Pisztolyt kap elő, lepuffantja Adyt.)* Vége. Aki vissza akarja váltani a jegyét, azt is lepuffantom.

Fölhangzik Cseh Tamás: Ady Endre utolsó fényképe című dala

MELOCCO MIKLÓS: ADY ENDRE, 1977 (Pécs, az arc részlete) *Bócsi Krisztián* fényképe